

strukturfondene. Jeg bliver derfor nødt til at spørge regeringen, om ikke det er rigtigt, at skal der søges om midler fra strukturfondene, så vil det i givet fald ske på baggrund af tidligere års udvikling og ikke kommende års udvikling, og at det ikke giver grund til at tro, at de berørte egne vil kunne få penge fra strukturfondene.

Jeg vil samtidig også spørge, hvordan logikken er, i at regeringen forsøger at give indtryk af over for EU, at det er en kæmpemæssig gevinst for Danmark at fjerne det afgiftsfrie salg, samtidig med at man så tror, man kan få penge hjem fra strukturfondene.

Endelig vil jeg sige i forhold til det, at vi jo har sat fokus på, om det var muligt at flytte offentlige institutioner til de områder, der bliver berørt: Bornholm, Sydfyn, Lolland-Falster osv., der bliver berørt af de her problemer, at med den IT-udvikling, der er, skulle det jo nok kunne lade sig gøre, og vi har desværre måttet se af et svar, der er kommet her den 12. marts fra regeringens side, fra Økonomiministeriet, at regeringen ikke har til hensigt at deltage i den diskussion. Og det ærgrer os, for det stiller jo de berørte områder i en endnu vanskeligere situation.

Endelig vil jeg sige, at de praktiske problemer ved at afskaffe det afgiftsfrie salg som planlagt faktisk er rimelig uoverstigelige. Det lå i kortene, at inden den 1. januar 1997 skulle forslaget om, hvordan de praktiske problemer kunne løses, have været fremme fra Kommissionens side, og det er jo aldrig nogen sinde kommet frem. Først her i sidste øjeblik kommer man med de forslag, der skal til for at prøve at få løst problemerne. Men lige så vel som branchen og de berørte i det hele taget har haft 8 år til at indrette sig på denne her beslutning, så må regeringen jo også erkende, at det har de offentlige myndigheder jo også. Og de offentlige myndigheder har ikke i tide fået bragt tingene på plads, og nu haster man rundt for at prøve at se, om man kan få lavet bilaterale aftaler, der kan løse de praktiske vanskeligheder, der er med salget, f.eks. på færgerne mellem eksempelvis Danmark og Tyskland. Det er ikke på plads, og det tegner til, at det heller ikke kommer på plads.

Endelig vil jeg spørge økonomiministeren om det kompromisforslag, som bliver omtalt, som blev diskuteret på Økofinmødet i mandags, og hvor økonomiministeren siger, at stillingen er seks lande for og seks lande imod og tre lande, der ikke sagde noget, ikke bare i virkeligheden

er udtryk for status quo på Økofinrådets møde, og om det i virkeligheden ikke er således, at situationen jo er, at der er en anden stilling blandt landene, når det bliver diskuteret på topmødet, som vi så det sidste gang.

Jeg skal til den videre debat fremsætte følgende forslag til vedtagelse i forbindelse med diskussionen om det afgiftsfrie salg:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer,

– at en række EU-lande ønsker en forlængelse af perioden for afgiftsfrit salg mellem EU-landene, hvorfor spørgsmålet forventes rejst på EU-topmødet i Berlin den 24.-25. marts d.å.

På den baggrund

opfordrer Folketinget regeringen til – såfremt Danmark er eneste land, som til sidst i forhandlingerne fortsat fastholder ønsket om et stop for det afgiftsfrie salg den 30. juni d.å. – at indgå et kompromis med de øvrige lande, således at det afgiftsfrie salg fortsætter i en overgangsperiode.

Samtidig opfordrer Folketinget regeringen til at anvende en eventuel overgangsperiode til at gøre en særlig indsats for de områder, som beskæftigelsesmæssigt bliver berørt af det afgiftsfrie salgs bortfald.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 48).

Første næstformand (Birte Weiss):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at det forudsættes, at fremsættelsen af et forslag til vedtagelse sker inden for den taletid, der er fastsat. Man får ikke ekstra taletid, fordi man har et forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Økonomiministeren sagde, at den fortsat gældende ordning, som vi har for det duty-free salg, er diskrimination. Det er jo en ganske voldsom anklage, uden at den er specificeret.

Hvad er det for en masse regeringer og en sammenslutning af europæiske lande, der i generationer har diskrimineret? Til brug for min senere ordførertale, når det bliver min tur, vil jeg gerne bede økonomiministeren fortælle: